

ת"פ 2877/01/14 - מדינת ישראל נגד אחמד חתחות

בית משפט השלום בעכו

06 אפריל 2014

ת"פ 2877-01-14 מדינת ישראל נ' חתחות(עציר)

בפני כב' השופטת שושנה פיינסוד-כהן
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
אחמד חתחות

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד אתי כרייף

הנאשם - הובא

הסניגור - עו"ד בריק

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות פריצה לרכב בכוונה לגנוב וגניבה (שני מקרים), עבירות לפי סעיפים 1413 ו-1413א (א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. על פי העובדות המתוארות באישום הראשון, בין התאריכים 25/12/13-26/12/13, בשעות הערב המאוחרות, בעכו עתיקה בחניון ה"חפיר", התפרץ הנאשם לרכב באופן שניפץ את החלון בכוונה לגנוב. הנאשם נשא ונטל מתוך תא המטען של הרכב, חכת דייג צהובה עם רולר כחול, אשר שוויו נאמד בכ- 250 ₪.

על פי העובדות המתוארות באישום השני, בתאריך 27/12/13 בשעה 14:40 לערך, בעכו עתיקה ליד בית הספר "אל עמל", התפרץ הנאשם לרכב, באופן שניפץ את החלון בכוונה לגנוב. הנאשם נשא ונטל מתוך הרכב - מציתים, שלוש זוגות משקפי ראייה, שעון יד מסוג קסיו. שווי הגניבה וערך הנזק שנגרם לשמשת החלון נאמד ב- 3,000 ₪.

עמוד 1

3. נערך תסקיר בעניינו של הנאשם. שירות המבחן מסיים תסקירו תוך שהוא מציין כי הוא נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם וסבור כי במידה והנאשם יהיה מעוניין לעבור טיפול גמילה, הוא יוכל לממש את רצונו ולקבל את הטיפול המתאים במסגרת שב"ס, במאסר. על פי תסקיר שירות המבחן לנאשם רקע משפחתי קשה ומורכב. יש לציין כי עברו הפלילי של הנאשם כולל עבירות מסוגים שונים ובכלל זה, סמים ורכוש, אשר בגינם ריצה מספר עונשי מאסר. כאמור שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית שכן התרשם כי לנאשם אינו ערוך לכך ולא מבטא מוטיבציה כנה.
4. גיליון ההרשעות הקודמות של הנאשם כוללות הרשעות בעבירות מין, רכוש וסמים. המאשימה טענה להפעלת מאסר מותנה העומד ותלוי כנגדו.
5. המאשימה מדגישה את עברו המכביד, העובדה כי תלוי ועומד כנגדו מאסר מותנה וכן כי לטעמה מתחם ענישה הולם הנע בין 12-18 חודשי מאסר בפועל ולהפעלת מאסר על תנאי במצטבר לכל עונש.
6. מנגד, הסנגור הפנה להודאה המידית ולנסיבות חייו הקשות כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן. הסנגור ציין כי לנאשם קיימת מוטיבציה לעבור תהליך גמילה מסמים דבר היכול ללמד על סיכויי שיקום לעתיד. הסנגור הפנה לטבלת פסיקה ומציין כי מתחם הענישה ההולם נע בין מאסר על תנאי למאסר שלא יעלה על שישה חודשים וכן להפעלת המאסר המותנה באופן חופף.
7. בעבירות ההתפרצות לרכב והגניבה מתוכו - פגע הנאשם בערכים המוגנים של ביטחון הציבור ורכושו. על הפגיעה הכלכלית ועל הענישה שיש לנקוט בעבירות אלו ראה רע"פ 1708/08 מרדכי לוי נ' מדינת ישראל (21.2.08):
- "בית המשפט המחוזי צדק גם צדק משהטעים את הצורך בחומרה בענישה בעבירת התפרצות ובעבירות הרכוש בכלל, שהיו-אפשר לומר- למכת מדינה, למקור דאגה וטרזניה לאזרחים רבים ולפגיעה בתחושת ביטחונם... ראוי כי פורצים או פורצים בפוטנציה ידעו כי עלולים הם למצוא עצמם, משיילכדו, מאחורי סורג ובריה-כדי לפטור מעונשם, ולו לתקופת מה, את הציבור".**
8. דומה בעיני כי מתחם הענישה בעבירות התפרצות לרכב והגניבה מתוכו, בשים לב לערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם משתרע בין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר.
9. אשר לקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם, יש לשקול מחד לקולא את הודאתו של הנאשם אשר יש בה כדי לחסוך זמן שיפוטי והליך משפטי יקר. זאת ועוד, נלקחו בחשבון נסיבות חייו אשר כפי שעולה מהתסקיר אינן פשוטות.
10. לחומרה, יש לקחת בחשבון כי מדובר בנאשם שלחובתו עבר פלילי הכולל הרשעות במגוון עבירות

לאורך השנים כאשר האחרונה ביניהן, ביום 14.12.10 הוטל על הנאשם מאסר בפועל למשך 12 חודשים וכן הפעלת מאסר על תנאי בן 12 חודשים, סה"כ מאסר לתקופה של 24 חודשים וכן מאסר על תנאי בן 12 חודשים בגין ארבעה מקרים של פריצה לרכב וגניבה מרכב.

11. לאור עברו הפלילי המכביד ובישם לב לחזרתו לאותה עבירה אשר בגינה קיים כנגדו מאסר מותנה, עונשו של הנאשם אינו יכול להיות ברף התחתון של המתחם אותו קבעתי. כמו כן, מצאתי לתת ביטוי לשיקולי הרתעת היחיד בפרט על רקע האמור בתסקיר. כך גם יש מקום לשכלל את רכיב הרתעת הרבים נוכח נפיצותן של העבירות, הקלות הרבה הכרוכה בביצוען אל מול הקושי באיתורם של אותם עבריינים והעמדתם לדין.

12. אשר לשיקולי השיקום- מתסקיר שירות המבחן עולה, כאמור, כי שירות המבחן אינו מתרשם מכנות בקשתו של הנאשם לאפשר לו לעבור הליך תהליך שיקומי ואינו בעל כוחות לבצע הליך זה מחוץ לכותלי הכלא. בנסיבות אלו, אין מקום לסטות לקולא משיקולי שיקום.

13. על פי סעיף 58 לחוק העונשין וכן בהתאם להלכה הנהוגה בעניין זה, מאסרים מותנים מן הראוי שיופעלו במצטבר לכל עונש אחר. בענייננו מצאתי כי על רקע ההודאה ויתר נסיבותיו האישיות של הנאשם וכן העובדה כי ביצע את העבירות בסוף תקופת התנאי, יש מקום, לחפוף את המאסר המותנה בחלקו לעונש המאסר אותו אשית על הנאשם.

14. הנאשם הורשע בשני אישומים, בהתאם לסעיף 40 י"ג (ב) לחוק העונשין, רשאי בית המשפט לקבוע עונש כולל לכלל האירועים תוך מתן משקל למידת האשם הכולל של הנאשם. כך מצאתי לנהוג בעניינו של הנאשם שבפניי בעיקר לנוכח העובדה כי העבירות בוצעו בסמיכות זמנים.

15. נוכח כל האמור לעיל, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 12 חודשים.

ב. הנני מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 12 חודשים שהושת על הנאשם במסגרת ת"פ 14862-09-10 מיום 14.12.10.

ג. המאסרים המנויים בסעיפים א ו-ב לעיל ירוצו כך ש- 6 חודשים ירוצו בחופף. סה"כ יהיה על הנאשם לרצות 18 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו 31/12/13.

ד. מאסר מותנה בן 12 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו והתנאי הוא כי הנאשם

לא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע ויורשע עליה בדיון.

ה. מאסר מותנה בן 6 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון ויורשע עליה בדיון.

זכות ערעור בתוך 45 יום

ניתנה והודעה היום ו' ניסן תשע"ד, 06/04/2014 במעמד הנוכחים.

שושנה פיינסוד-כהן, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

המוצגים יוחזרו לבעליהם. במידה וקיימים מוצגים ללא בעלים מזהים, ניתן לחלט או להשמיד.

ניתנה והודעה היום ו' ניסן תשע"ד, 06/04/2014 במעמד הנוכחים.

שושנה פיינסוד-כהן, שופטת